

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ivlii Cæsarisi Scaligeri Epistolæ & Orationes

Scaliger, Julius Caesar

Lugduni Batavorum, 1600

Illustrißimo Iurisconsultorum Ioanni Corasio Senatori Tolosano. LXIX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70455](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70455)

gamurque: sed ex intima doctrina tua mirificum aliquod interpretationis genus deprome, quo in vtramvis aurem otiose demiceps quiescamus. Te iterum per tuam virtutem & bonitatem obtestor, vt si quid apud te literarum studiosi gratia valent, id totum effundas in hoc obice dissoluendo. Quod si feceris, in perpetuum me tibi deuincies, qui aliquando de scripto etiam gloriabor, id boni abs te mihi contigisse. Vale vnicum Transalpinæ Galliæ decus. Tolosæ, ex adibus nostris XVI I. Cal. Febr. M. D. LVII.

Illustrissimo Iuriconsultorum

IOANNI CORASIO SENATORI
Tolosano. LXIX.

CUM tam clara sit tuorum erga iurifrudentiam magnitudo meritorum, vt & præsentis & superioris sæculi gloriam non solum æquaris, verum etiam superaris, non potuit tam luculenta fama vel apud me tametsi aliis districtum, atque attentum operibus, etiam in hac literarum solitudine non illustris esse. Quamobrem cõtra, quam scribis, factum est, vt tu mihi notior esses, quam ego tibi: & sane vnus aut alter tum raro, tum sero, de me tibi narrauit ea, quæ vel amicitia suaferat, vel etiam necessitudo.

At

At de te mihi multa, atque præclara multi magniq. viri iam pridem prædicarunt. Qui igitur tantus esses in cognitione ciuilibus sapientiæ, cæterasque omnes bonas artes cum eloquentia coniunxisses, vt inter principes augusti Senatus omnium consensu connumerareris: nihil potuit mihi honorificentius contingere literis tuis, eaque salutatione, quam maximus quisque in regno Gallico pro amplissimo testimonio suæ dignitatis habere possit. Atque equidem in tam claræ gloriæ opinione facile conquiescere mihi licuisset, si tu quoque hic quieuisse. Cæterum longe maior mihi visus sum, vel cum tu tanto viri iudicio, exquisito laudum genere me celebrabas, vel quod tanta eruditione, in re admodum dubia, meam sententiam explorabas. Nam tandem quis aut potius quid ego sum inter vos proceres literarum, qui & sero earum captarim auspicia, & diu inter barbaros colluctatus fortasse nondum inauguratus fuerim? Tamen vt vt se res habet, non committam, vt memet ipsum frustrer hac fatali occasione apud te talem gratiâ ineundi. Quod igitur quæris de *Perferetaria*, ita propemodum mihi videtur. In secunda cella calida perfundebatur, atque etiam in solium aquæ plenum ingrediebatur.

grediebantur. In tertia erat Laconicum sine aqua. ac propterea pueritiam sudoribus præscribit, propterea quod in ea ætate aditus est ad artes & labores. non tamen exercent illas. Itaq. sudant. At vero iuuentus & artificii exercetur, & militiae periclitatur, & negotiis inuoluitur, & ciuilibus curis tanquam tempestatibus iactatur, adeo ut etiam sudores ipsi inarescant. Iccirco arefit corpus, quod in adolescentia succulentius erat. Hoc significat assum illius ætatis origine Græca. *ἀσση* enim est inquietudo, quoties acris ac fuliginosis vaporibus cor tentatur. Respondet autem Laconicæ sudationi, quæ solo vapore sine aqua fiebat: quemadmodum *assa* voce dicebantur canere, qui nulla instrumenta Musica adiungebant. Altera vero vox *Perferentaria* nihil in se habet difficultatis ad significationem, præter ipsam faciem, ac formam deriuationis. Hoc enim habent parabola, & allegoria veterum, ut ipsa commata, membra & periodi præ se ferant vocum allusionem & *ὀμοιωτική*. Itaq. cum dixisset tepidaria, vinctuaria, sudatoria, dictum noluit *Assatoria*, sed *Assa perferentaria*, a perferendo, eius vitæ spatium designans laboriosum, Romanam flexionem atque visitatam ex voce militati
trans-

transferens, ad tolerantia significationem: quam fortitudinis speciem agnoscit Aristoteles, neque Stoici aspernantur. Vides quantum apud me valeat vel humanitas tua, vel auctoritas: quarum hæc potuit mihi iuberè, vt aliquid auderem, illa vero etiam cogere, vt ineptirem. Nam ciuilis potentia & imperia multam vim adhibere possunt animis hominum: humanitas vero illos etiam in se ipsam transformare. Neque vero tam mei plenus sum, vt mihi hanc sumam gloriam, quasi tibi satisfecerim: sed summam capiam lætitiã, quod tuis iussibus obtemperarim. Beatus mihi videar, si nunquam a me huiuscemodi animum abiiciam. Vale, vnicum bonarum artium atque humanitatis decus. Ex Viuesiano. *Manu Iosephi.*

Deditissimus eximis virtutibus tuis

I V L I V S C Æ S A R S C A L I G E R
lecto decumbens.

S C A L I G E R I O A N N I

G O R A S I O S. L X X.

E T S I propter egregiam eruditionem, dictionisque suauitatem interest vniuersæ Reip. literariæ lectio tuarum lucubrationum,

P 3

num,